

عنوان مقاله:

مقایسه حافظه شرح حال (تعلق پذیری اجتماعی) و هویت مندی در بیماران زن مبتلا به MS و همتایان عادی

محل انتشار:

همایش بین المللی زنان و زندگی شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ساقی محمدیاری - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد گرمسار

عظیم رجب پور کارشناس ارشد روانشناسی بالینی واحد گرمسار

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش، بررسی تفاوت حافظه شرح حال (تعلق پذیری اجتماعی) با هویت مندی فردی و اجتماعی در بیماران MS با افراد عادی است. پژوهش حاضر در مقوله مطالعات علی مقایسه ای (پس رویدادی) قرار می گیرد. جامعه آماری این پژوهش از بیماران انجمن MS ایران و دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار انتخاب شده اند که متشکل از 100 زن (شامل 50 نفر بیماران MS و 50 نفر دانشجو) بودند. روش نمونه گیری در این پژوهش، غیرتصادفی و در دسترس بوده است. به منظور جمع آوری اطلاعات در این پژوهش از پرسشنامه حافظه شرح حال ویلیامز و برودبنت (AMT) و پرسشنامه ابعاد هویت (هویت شخصی، هویت اجتماعی، هویت ارتباطی و هویت جمعی) محمد مجدیان استفاده شده است. فرضیه پژوهش با استفاده از روش آزمون تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) مورد بررسی قرار گرفته که مقدار F، درجه آزادی و سطح معناداری، به ترتیب متغیرهای حافظه شرح حال، هویت شخصی، هویت ارتباطی، هویت اجتماعی و هویت جمعی تفاوت معناداری را نشان می دهد و در زنان عادی نسبت به بیماران MS بیشتر است. از سوی دیگر این نتایج از طریق آزمون توکی (تفاوت میانگین گروه ها) و انحراف استاندارد نیز تایید شده است. بنابر نتایج به دست آمده می توان نتیجه گرفت که برای اینکه فضاهای جمعی و عمومی ما بتواند حس هویت مندی افراد را در جامعه زنده نگه دارند و شادابی و سرزندگی آنان را تقویت کند، باید فضاهای جمعی و عمومی ما حس تعلق خاطر اجتماعی که خود یکی از مهمترین مولفه های امنیت روانی است را به افراد القا کند.

کلمات کلیدی:

حافظه شرح حال، تعلق پذیری اجتماعی، هویت مندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593886>

